

662.

Rozporządzenie Ministra Robót Publicznych

z dnia 1 września 1921 roku

wydane w porozumieniu z Ministrami Rolnictwa i Dóbr Państwowych i Skarbu w przedmiocie dostarczania drzewa opałowego instytucjom i osobom uprawnionym w okresie zimowym 1921/22 r.

Na podstawie art. 5 ustawy z dnia 28 lutego 1919 r. w przedmiocie zaopatrzenia ludności w drzewo budulcowe i opałowe (Dz. Pr. № 20 poz. 229) zarządza się w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Dóbr Państwowych i Ministrem Skarbu co następuje:

§ 1. W myśl art. 1 lit. b ustawy z dnia 28 lutego 1919 r. (Dz. Pr. № 20 poz. 229) w okresie zimowym 1921/1922 wydawane będzie drzewo opałowe dla szkół, urzędów, zakładów użyteczności publicznej, a także dla niezamożnej ludności w razie istotnej, każdorazowo stwierdzonej potrzeby, o ile ona bez pomocy Państwa zaspokojoną być nie może. Drzewo to wydawane będzie tylko w miejscowościach, w których wspomnianych potrzeb opałowych nie można zaspokoić węglem lub torfem. W razie możliwości pokrycia węglem lub torfem częściowego zapotrzebowania opału, ilość przydzielanego drzewa opałowego winna być odpowiednio zmniejszona.

§ 2. Na cele wyszczególnione w § 1 niniejszego rozporządzenia drzewo wydawane będzie za zapłatą, po cenach poniżej ustanowionych, z lasów państwowych, oraz z zajętego na te cele drzewa opałowego w lasach prywatnych, o ile zapotrzebowanie potrzebnego na cele wymienione drzewa nie zostanie pokryte w drodze dobrowolnego kupna-sprzedży.

§ 3. O przydziale drzewa dla instytucji i osób w § 1 wyszczególnionych decydują władze administracyjne I instancji. Władze te również, po uprzednim porozumieniu z właściwym inspektorem względnie komisarzem ochrony lasów, dokonują zajęcia drzewa opałowego w lasach prywatnych w ilości jednak nie większej, niż 1 mp. z 1 ha zadrzewionej powierzchni w lasach, obciążonych serwitutami i 1½ mp. z 1 ha w lasach wolnych od serwitutów.

§ 4. Ilość przydzielonego drzewa opałowego winna być uzależniona od ilości pieców urzędowo stwierdzonej w instytucji, lub w mieszkaniu osób, które drzewo otrzymać mają, przytem na 1 piec wolno zająć najwyżej 6 mp. szczapowych lub krąglakowych, względnie 8 mp. karpinowych, względnie 12 mp. gałęziowych drewna opałowego twardego, albo 7 mp. szczapowych lub krąglakowych, względnie 10 mp. karpinowych, względnie 14 mp. gałęziowych drewna opałowego miękkiego.

§ 5. Od orzeczenia władzy administracyjnej I instancji w przedmiocie zajęcia drzewa opałowego można wnieść odwołanie do władzy administracyjnej II instancji w ciągu 14 dni od dnia doręczenia orzeczenia. Do czasu uchylecia orzeczenia I instancji właściciel nie może użytkować ani rozporządzać zajętem drzewem.

§ 6. Uprawniony do poboru drzewa winien przed pobraniem drzewa z lasu wypłacić właścicielowi lasu należność według cen następujących:

za 1 mp. (jeden metr przestrzenny) drewna opałowego w stanie niewyroblonym w lesie:

Wyszczególnienie sortymentów drewna opałowego	Buk, grab i jawor.					Dąb, brzoza, wierzba, klon, jesion.					Sosna, olsza, třeśnia.					Jodła, świerk.					Osika, lipa, topola,									
	K					I					M					T					K									
	I	II	III	IV	V	I	II	III	IV	V	I	II	III	IV	V	I	II	III	IV	V	I	II	III	IV	V					
Szczapy.	550	500	450	400	350	500	450	400	350	300	450	400	350	300	250	400	350	300	250	200	400	350	320	280	240	360	320	280	240	200
Kraglaki grube (po- wyzej 10 cm. gru- bości w cienkim końcu)	440	400	360	320	280	400	360	330	280	240	360	320	280	240	200	320	290	260	230	200	290	260	230	200	170	260	230	200	170	140
Kraglaki cienkie (od 7 do 10 cm. gru- bości w cienkim końcu)	350	320	290	260	230	320	280	250	220	200	300	270	240	210	180	280	250	220	190	160	250	220	190	160	130	220	190	170	140	140
Karpina.	220	200	180	160	140	200	180	160	140	130	180	160	140	130	120	160	140	130	120	110	140	130	120	110	100	140	120	110	100	90
Chrust gruby (z ca- łych drzewek i ga- łęzi o średn. od 3 do 6 cm. włącznie w grubszym końcu w całym długoś- ciach).	150	170	150	130	120	170	150	130	120	110	150	130	120	110	100	130	120	110	100	90	120	110	100	90	80	120	110	100	90	80
Chrust cienki (drzew- ka, wierzchołki i gałęzie o średn. 3 cm. i niżej w grub- szym końcu)	100	90	80	70	60	90	80	70	65	60	80	70	60	55	50	70	65	60	50	45	65	60	50	45	40	65	60	55	45	40

Do cen powyższych dolicza się rzeczywiste koszty wyróbki.

§ 7. Ceny, wyszczególnione w § 6, stosować należy przy obliczeniu wartości drewna, wydanego z lasów lub składów, położonych w odległości do 5 klm. od stacji kolejowej lub rzeki spławnej. Przy wydawaniu drewna z lasu lub składów, znajdujących się w odległości od 5 do 10 klm., stosować należy ceny powyższe z 10% zniżką, przy odległości od 10 do 20 klm. z 20% zniżką i przy odległości wyżej 20 klm. z 30% zniżką. Powiaty według klas wartości grupuje się w sposób następujący:

a) na obszarze województw: białostockiego, kieleckiego, lubelskiego, łódzkiego, nowogródzkiego, poleskiego, wołyńskiego i warszawskiego.

Do I klasy zalicza się powiaty: błoński, brzeziński, ciechanowski, gostyński, grójecki, kolski, kutnowski, kaliski, koniński, lubelski, jędrzejowski, łaski, łęczycki, łowicki, łódzki, miechowski, miński, nieszawski, opatowski, opoczyński, olkuski, piotrkowski, pinczowski, puławski, płoński, płocki, sandomierski, sieradzki, sierpecki, stopnicki, stupecki, radomski, radomskowski, rawski, tomaszowski, turecki, warszawski, wieluński i włocławski.

Do II klasy: będziniński, białyński, chełmski, częstochowski, garwoliński, hrubieszowski, iłżecki, janowski, kielecki, konecki, kozienicki, konstantynowski, krasnostawski, lipnowski, lubartowski, łomżyński, łukowski, makowski, mławski, ostrowski, pułtusk, przasnyski, radzyński, radzyński, rypiński, siedlecki, skierniewicki, sochaczewski, sokołowski, węgrowski, włodawski, włoszczowski, wysoko mazowiecki i zamojski.

Do III klasy: augustowski, białostocki, bielski, biłgorajski, grodzieński, dubieński, horochowski, kolneński, kowelski, krzemieniecki, łucki, ostrogiński, ostrołęcki, sejneński, sokółski, suwalski i szczuczyński.

Do IV klasy: białowiecki, brzeski, drohiczyński, kamienio koszyński, kobryński, kossowski, lidzki, lubomski, wołkowyski i wołczyński.

Do V klasy: baranowicki, brasławski, duniłowicki, dziśnieński, łuniniecki, nieświeski, nowogródzki, piński, prużański, rówieński, sarneński, słonimski, stołpecki, wilejski i włodzimierski.

b) w zaborze austriackim:

Do III klasy: borszczowski, czortkowski, dąbrowski, horodeński, husiatyński, krakowski, lwowski, podgórski, podhajecki, rudecki, skałacki, śniatyński, tarnopolski, trembowelski, wadowicki, wielicki, zaleszczycki, zbarski i zborowski.

Do IV klasy: wszystkie powiaty b. zaboru austriackiego, nie zaliczone do klas III i V.

Do V klasy: bohorodczański, dobromilski, doliński, kałuski, kossowski, liski, nadwórniański, peczeniżyński, skolski, turczański i żywiecki.

§ 8. Drewno opałowe winno być zabrane z miejsca wyznaczonego w terminie, określonym przez władzę administracyjną I instancji. W razie nie zabrania drewna przez uprawnionego do poboru w terminie określonym przez tę władzę, dysponuje nim swobodnie właściciel lasu.

§ 9. Wydane drewno opałowe może być użyte tylko na cele wyznaczone i pod odpowiedzialnością karną nie może być sprzedane lub wogóle odstąpione osobom trzecim.

§ 10. Rozporządzenie niniejsze zyskuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia.

Minister Robót Publicznych:

G. Narutowicz

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:

J. Raczyński

Kierownik Ministerstwa Skarbu:

B. Markowski